Z přátelských kruhů.

Z HYAMIS, NEB. J Ctěná redakce: Přijměte srdečný pozdrav ode mně. Jsem, chvála bohu, zdráv a myslím, že vy také. Žádám vás, byste mi zaslali časopis Pokrok Západu, neboť jsem již neměl žádného českého časopisu v ruce šest měsíců. Předplatné vám zašlu obratem pošty. Procestoval jsem již celou Montanu a Wyoming. Cestoval jsem 900 mil. Při tom jsem se dostal mezi Indiány Bylo to dne 3. dubna, když jsem cestoval Montanou a když tam byly hrozné šturmy. Na trekách stále byla znamení, by vlaky jely pomalu. Já chvílemi jsem myslil, že mne vítr odnese. Bylo to právě v neděli odpoledne, když jsem dorazil do města Grove Agency. Je to město skoro celé indianské. Městečko jest krásné. Uprostřed je park, vedle škola. Budova ta je krásná. Nad dráhou je kostel, jenž je nevelký; jest to kostel katolický. — Právě když jsem tam přišel, vedly učitelky dítky z kostela. Psal jsem pohlednici do staré vlasti, když tu ke mně přišel jeden Indián, vzal mne za ruku a pravil, bych šel s ním. Já beze všeho rozmýšlení šel jsem s ním. Vyšli jsme z nádraží, tam měl koně uvázaného. Sedli jsme na koně a jeli přes celé městečko. Na konci byl hustý lesík, takže jím člověk stěží prolezl. — Tam uvázal koně a šli jsme tak as půl míle pěšky. Pak jsme přišli na jejich budovy. Jsou to boudy věru cikánské. Tam bylo asi pět rodin. Za to psů velmi mnoho. Když jsem tam přišel, tak na mne všichni pohlíželi, neb jsem si mezi ně taky hned sedl. Spali jsme všichni pohromadě a na zemi. Všichni měli kolem sebe široké pasy a v nich nastrkáno plno nábojů. Oblek měli jako u nás policajti a na kabátech hvězdy. Za kloboukem vlálo jim peří; byli to náčelníci tábora. Když přišli do kůty, tu mne starý náčelník vzal za rameno a pravil: "Hallou, baby!" Já vskutku byl proti němu jako dítě. Ráno semně ptal, kolik žádám denně. Tři dollary a stravu. On však mi dával jen dva a já zůstal. Práce u nich mnoho není. Ale ten nepořádek se mně nelíbil. Udí u nich maso na slunci, a pak je na půl vaří. Lžíce a vidlička při jídle nenužívají, jedí rukou. Večer před západem slunce rozdělají oheň, do něhož pak naházejí kameny; když jsou horké, tak mají takové boudy z prutů a tam pak naházejí ten kámen a pak se svléknou do naha a válejí se v tom. Napřed mužští a pak ženské. Při tom vydávají ze sebe hrozné skřeky. Pak skáčou všichni do řeky. Tak vás ještě jednou zdravím. S Bohem a na shledanou, Jak. Ševčík.

Z HOLYROOD, KANS. — Ctěná redakce: Něco o výsledku první cesty stavebního výboru sině Č. S. P. S. Jsou tomu asi čtyry roky, co náš řád odhodlal se postavit svou vlastní síň, kterou ve skutečnosti též velice potřebuje. Když však byl kámen nalámán a laskavostí okolních rolníků přivezen až na místo, tu vše najednou nápadně utichlo. Co toho bylo příčinou? To se musíte zeptat někoho jiného, neb já to nevím. Ale kam jsem to zašel? Vždyť vám chci vypravovat o té cestě výboru. Tak tedy: Dne 25. května jsme ujednali, že pojedeme prodávat dlužné úpisy na naši síň. Abychom hojně našincům navštívili, tak jsme si zjednali samohyb. Vyjeli jsme punktum o deváté hodině z Holyrood a naše první zastávka byla u Pepíka Louly. Sotva přijedeme na dvůr, tu Pepík volá: "Hoši, pojďte mně pomoci naložit "Headr baksnu" Já ji zítra budu potřebovat." Já povídám: "No, tohle je pěkné přivítání hned na prvním místě." — Ale co platno! Šli jsme a tu baksnu jsme naložili. Za pokutu však jsme Pepíka vzali s sebou a pustili jsme se na sever. Jelikož tu noc před tím tam byl velký déšť, tak jsme ujeli jen asi dvě míle a uvázli jsme v blátě. A tu došlo na našeho Pepíka. Když jsme museli zdvihat headr baksnu, tu on zase musil tlačit auto — s blátа. Ale vše dopadlo dobře. Šťastně jsme se z toho dostali a jeli dále. Všude jsme byli určitáni srdečně a nikde jsme nebyli obmítnuti. Každý pravil, že na takový účel přispěje třeba posledním, a každý nás povzbuzoval ku činnosti, a že nám vždy možným pomohou, jen aby ona síň už stála. Tu bylo zvláště když jsme přijeli k dědovi a babičce Lankovým. Dědeček povídal: "Co říkáš, matko? Taky jim něčím pomůžeme?" Babička řekla: "No, to víš, jen ať si nějakou tu akcii napíšou. Vždyť jsme také Češi." Při tom se vytratila a za nějakou chvilku se vrátila a přinesla něco pro občerstvení, což nám po tom zdvihání a tlačení velice lahodilo. Děkujeme, babičko! Přijdeme podruhé zas. Pak jsme se zase ubírali dále. Nevynechali jsme na té cestě žádného a také nám žádný neodřekl. Každý ochotně jednu neb více akcií odkoupil. Bylo právě asi poledne, když jsme přijeli ku manželům Svobodovým. Paní L. Svobodová hned nás zvala k obědu. Ale jelikož jsme měli na spěch, tedy jsme museli odřeknout. Ale paní Svobodová nežli byl pan Svoboda s koupí akcie hotov, nám připravila tak vydatný oběd a dala nám ho do archy, že jsme měli celé odpoledne co jíst, což nám přišlo velice vhod. Děkujeme, teta! Až podruhé pojedeme okolo, tak se stavíme. Ještě díky panu J. Adámkovi za účtu. Možno, že nám bude někdy dopřáno mu oplatit. — Vůbec díky všem našim příznivcům. Nechť jsou ujištěni, že nikdy nezapomeneme, co pro nás udělali. Znamenámě se v úctě

Výbor.

BRAINARD, NEB. — Ctěná red.: Čtenáři Pokroku Západu jistě budou se pamatovat na dopisy, které podával Čmuchálek, a na to, jaké divy dělal se svými velkými botami. Jsem dosud na živu. Dne 24. května přišel jsem do Brainard, Neb. Viděl jsem na depot zástup lidu. Šel jsem se taky podívat, co se stalo. Vyjel nákladní vlak z kolejnic. Nevida v tom nic zajímavého, šel jsem do města Brainard, které je velmi pěkné. Projíždějí jím dvě dráhy, jsou tam čtyry hostince a sice Petrželkův, Soukupův, Kostkův a Vojty, jenž býval dříve ve Weston. Procházel jsem se a vše se za mnou otáčelo. Každý se díval na moje velké boty. Kdykoli jsem vyšel z hostince, vše se za mnou hnalo. Největší švandu měli se mnou kluci. Poněvadž byl čas na večeři, ptal jsem se po nějakém restaurantu. Ukázali mi Pacourkův, kde jsem skutečně uviděl kouzelníka, kterého znám už mnoho roků a on mne též. Byl jsem obsloužen vším, co jsem si přál.— Po večeři vyhrávali před Dusovou operní síní k dětskému představení, které řídil prof. Srb, jemuž všechna chvála. Žáci vše dobře provedli. Velice se mi to líbilo. Usadím se tu nyní na čas. Časem však navštívím města sousední, by každý měl příležitost vidět Čmuchálkovy boty. Dnes jedu do Brna. Zastavil jsem se ještě u Pacourka, jenž mne pozval na kouzelnické představení, jež uspořádá 11. června v sobotu, v Kaskově síni. Vstupné bude 15c pro malé i velké a po představení bude prý velká taneční zábava. S úctou

Čmuchálek.

ZE STUPČIC, KRAJ TÁBORSKÝ, V ČECHÁCH. — Ctěná redakce: Dne 13. května jsme se strýčkem a bratránky rozloučili a pan Mašek jel s námi do Prahy, kam jsme přijeli druhého dne o 4. hodině odpolední. Lidí bylo všude jako much. Pan Mašek je tam znám a proto nám opatřil dobrý byt. Blaze je tam pro každého, kdo má peníze. Hned druhého dne jsme si prohlédli museum. Krásy je tam k nevypásání. Chrámy byly pěkně ozdobeny a lidmi přeplněny. Výstava všeho druhu dobytka byla tam taky a viděli jsme tam i americké nářadí, nad kterým vlála americká vlajka. Byli jsme tam čtyry dny a pak jsme jeli k rodičům do Tábora. Manželka je churava, tak si tu odpočine. Já pak pojedu do Moravy navštívit známé našich sousedů. Počasí je tu krásné. Kometa připravila mnoho lidí o spánek. Dobře to však dopadlo. Ani jsme ji neviděli. My se máme dobře. Pro zatím dost. Příště více. Na shledanou. Jan Kalivoda.

Z KOUŘIMI V ČECHÁCH. — Vážený redaktore: V jednom čísle vašeho listu jsem byl vyzván, abych pro váš list něco napsal. Nevím však, co by vás zajímalo, a pak ani nevím, dovedu-li to. Již přes 15 roky posílal jsem zprávy z Vídně do "Slavie", ale teď už jsem zpohodlněl. A pak tuj o skvrny chleba nedá člověku ani chvíli prázdnou. — "Pohlídněte, co se děje v Rakousku?" "Budete psát do Ameriky?" — ptal se mně soused Vejdovský, když jsem ho vyrušil z jeho práce a dlužil jsem si váš list, který on sám vypůjčil si od p. Malečka. Šlechtil se totiž, aby byl v pořádku dle předpisu. Jeť kmánem u našich ostrostřelců a dnes je svátek, kdy celá posádka musí vyrukovat. Leč o čem psáti? O čem jiném, než o tom, že se mi tu nelíbí. Myslili jsme si, že budeme míti lidový parlament, že si lid přece jen svůj domov uspořádá nějak, aby v němž nebyl takřka psancem. Hledíme-li však dnes na výsledky sněmování, tu se musíme drbat jen za uchem a v duchu se tázati: "A to že je ten lidový parlament?" Pro lid se tam neděje nic. Vyhazují se tam jenom miliony. Voliči jenom v hospodách se pak hádají, který poslanec je větším kabrňákem. Když byl ještě parlament kuriový a platilo se jen za schůzi, poslanci mnoho nezachovali, ba, mnohdy ještě dopláceli. Dnes však berou se peníze stále a poslanci se bojí říci, že parlament je vlastně takový pro lid. Darmo se zlobit. — V Plzni taky měli tuhle melu. Rumunská vláda objednala ze Škodovy továrny děla a vojenští hodnostáři rumunští přijeli na hranice rakouské je převzít. Když však shledali, že jsou nedostatečná, jeli zpět a nepřijali je. A kdo je přijme? Inu, naše vláda, nějaký jenerál se již najde a schválí je. — Dnes se taky jedná o reformu nového jednacího řádu poslanecké sněmovny za účelem znemožnění obstrukce. Stará sněmovna snad zdraží ještě sirky a pak snad už jenom vzduch, poněvadž něco jiného zdražiti se již ani nedá. Maso je tu bezmála lahůdkou. Pro dnešek dosti. Podruhé více. S pozdravem na vás a na pana Václava Beneše v Le Blanc, Nebr., Váš

Leopold Jakubíček.

(Pozn. red. — Dopisy vaše jsou nám vítány. Byli bychom vám povděčni za zprávy z vašeho okolí.)

Z WILBER, NEB. — Ctěná redakce: Chápu se péra, bych i já dle svých vědomostí poukázal na to, jak je "dobrý" ten život amerických Čechů a jak mnoho zasluhuje oprav. Jak jsem se přesvědčil, váš list přece jen se nebojí vystoupiti proti lži a hájit pravdu. Zde v Americe je to věcí opravdu řídkou, jakkoli se to samo sebou zdá správné a jinak ani možné. Hlavně ve svém listu napomínáte, by se umění drželo na jeho úrovni a aby se s ním nekupčilo. Zde jest umění vskutku věcí vedlejší, napřed jdou zisk a osobní choutky, k čemuž se používá často velice nechutné a nedůstojné reklamy, která je vzhledem k umění nemravnou a nepatřičnou. Nedávno jste psali, že zde v Americe všechno jest a musí být krásné, nádherné, okouzlující, úchvatné, rozkošné, čarovné atd. Stupňuje se, jak jen možno. Proč to? Pro zisk jednotlivce a nebo skupiny lidí, kteří nemají na mysli samo umění, ale jenom peníze a tučný výdělek. Vše ostatní jest u nich věcí vedlejší a umění stává se tak nutným zlem. Jen když se vydělává. Zní to sice poněkud ostře, ale ten, kdo si lépe a důkladně všeho všímá, usoudit jinak nemůže a nesmí. V Čechách je ve všech směrech znamenati při umění pokrok. Proto bych rád věděl, jak tam asi vyslovují se o skutečně nádherných výkonech umělců, když zde všeli jaký hudlař opěvován je největšími možnými superlativy chvály a dokonalosti. Zde se před časem hrála hra "Mlynář a jeho dítě" a pán — jinak dosti střízlivý — napsal o ní, že je to nejsvrchovanější hra z celé české literatury. Člověk zasmál a plivá. Za mořem je tento kus všemi soudry kritiky odsouzen jako ducha prázdný, čistě kasovní a jako pouhý škvár. Česká literatura vypadala by věru ubohe, kdyby kus ten byl skvostem. Mám za to, že to s tím vtupňováním chvály bou dále jíti nejde. Znávám, že zde především je jen honba za dollarem, pro kterou i nejčistší umění snášeno býti musí špinavé reklamy. — V podobném feuilletonu se rovněž zmiňujete o mladém a nadaném krajanu Fr. Machovi, který se navrátil z Čech, kde se vzdělával v umění. Přeto, že to milý člověk, který na první pohled a k srdci jeho snadno jíti je, nemůže jeho nedostatečným uměním, nikoli ziskem snadno etižádostí. Zajisté má citlivou duši a okolnost ta bude jej státi mnoho slz a mnoho hořkých slz, až pozná lidi, kteří v umění vidí pouze dobrý prostředek k opatření si peněz, ať je to jakýmkoliv způsobem. Pravý umělec má na mysli nejdříve umění a potom teprve vše ostatní, co s ním souvisí. Pan Mach jistě patří mezi ně a proto brzy asi bude mu píti kalich hořkostí, který mu ochotně podá česká Amerika. Umění však musí mu býti útěchou. Libuje si Prahu a horuje, jak je krásná. Věřím rád, že se mu bude po ní stýskat a že rád by šel zpět. V Čechách sice taky není všechno právě ideální, ale zdejší poměry s tamními ani porovnati se nesmí. Zde je vše až příliš povrchní. Nejsou umělci všichni stejní a proto některým ani ta povrchnost nepřekáží. Naopak. Sami si rádi v ní libují. Těm ovšem zamlouvá se lépe zde než za mořem. Zde lecčeos projde, kdežto v Čechách všechno měří přísná a spravedlivá kritika. Jsou i mladíci, kteří se dali vyučiti českými mistry. Sotvaže však vytáhli z Čech paty, za české jméno se hanbí, k mistrům už se nehlásí a nepotřebují nikoho. To pak je v pravém slova smyslu na umění zradou. Umění vyžaduje duši a pokrytcem každý, kdo umění zaměňuje za věc vedlejší. Stejně tomu i s česko-americkými ochotníky. Jaký rozdíl: ochotníci v Čechách a zde! S jakou jen vervou studovaly se úlohy tam! Každý kus až úzkostlivě se kritisoval, jen aby byl skutečně cenným, a jak se potom provedl! Lid se tam ochotníky vychovává a skutečně umravňuje. A jsou to ochotníci i chudí, kteří po celodenní práci a námaze spěchají do zkoušek a snaží se vpravit a vžít do přidělených jim úloh. Každý se snaží vystihnouti vše, co spisovatel mínil. Zisk nechce z toho žádný a rád dle svých sil obětuje ještě vše, co může, jen aby zdar představení byl úplným. Peníze z výtěžků plynou na vlastní potřeby nebo na účely vzdělavací a dobročinné. Nikdo si nenechá ani haléře a za plat by se styděl. Tací lidé ovšem jsou hodni chlouby svých předků, kteří by se za takové pracovníky styděti nemusili. Nad českou Amerikou však by zaplakali a zřekli by se jí, jen aby se nad ní nemusili rdíti. Co platno chlubiti se s předky, když my sami jsme malí a špatní? Raději o minulosti mlčme a nebuďme před sebou míti svou ubohost. Připomínám jen onen podařený křest velbloudat Já sám, ač nejsem ani dost malým žurnalistou, hájiti něco podobného bych se ani neodvážil. — Píšu to skoro proti vlastní vůli a proto prosím čtenáře a čtenářky za laskavé prominutí.

Hóóp Pikilo.

(Pozn. red. — Milý příteli! Za dopis děkujeme a pište častěji. Uznání vaše nás těší. Byli bychom vám však povděčni, kdybyste sám a častěji rozepsal se úvahou o česko-amer. poměrech. Ne v zájmu našem ani svém, ale v zájmu celku, kterému poctivostí dlužíme to všichni.)

Prostá pravda.

Všechny choroby povstávající z nečisté krve neb nepořádného žaludku dají se rychle a účinně vyléčiti užíváním proslulého bylinného léku Dra. Petra Hoboka — Pouze zvláštní, místní jednatelé ho prodávají. O podrobnosti pište na Dr. Peter Fahrney & Sons Co., 19-25 So. Hoyne ave., Chicago, Ill.

Chcete si zasloužiti farmu?

Příležitost pro 500 mužů ku práci na vlastních domovech.

Wisconsinští obchodníci si přejí, by se farmáři usadili v blízkosti Ashland, Wis., a zvýšili plodiny ku spotřebě ve městě.

Celá řada prominentních obchodníků v Ashland, Wis., rozhodla se na tom, že by sem mohlo býti přivedeno více farmerů, kteří by se usadili nedaleko města, a činí jim podivuhodné nabídky.

Divoké a nevzdělané krajiny severního Wisconsinu jsou zdmy jako podivuhodně úrodné a mnoho farmářů, kteří se usadili v těchto nových místech, pěstuje nesmírnou úrodu brambor, sena, drobného obilí a ovoce. Za své mlékařské výrobky a vejce dostávají veliké ceny, leč není tam ani polovina farmářů, kteří by byli s to vypěstiti vše ku spotřebě horníků, dělníků a továrníků v tomto velikém severním kraji. Každý druh farmářských výrobků posílá se u velkém množství do Ashland. Stát Wisconsin vybízí proto osadníky, by přišli do severní jeho části a přistěhovalecká úřadovna sama a veřejně praví, že je tam skvělá příležitost pro chudé muže ku zbohatnutí vzděláváním divočin, jež druhdy byly porostlé lesy.

James W. Good & Co., prominentní to firma v Ashland, prohlašuje, že je jí s to umístniti na pět set rodin dle výběru na farmách v okruhu šesti mil kolem města. Aby pak povzbudili chudé, ale poctivé muže k usazení se kolem města a ku zvýšení těžby farmářských produktů pro místní trh, mají již plán, na jehož základě ti, kdož by se tam usadili, mohli by farmy vyčistiti, postaviti si domky a platiti za ně, až by si vydělali. Je-li tolik lidí ve městech bez práce, pak toto je skvělou nabídkou k nabytí dobrého živobytí, vlastního domku a zbohatnutí.

Státní úředníci tvrdí, že skoro každý druh plodin dá se tu pěstovati; podnebí je zde zdravé, uhlí a vody je dosti, trhy jsou blízko a v okolí je dosti dobrých škol a kostelů.

Čtenářům našim obdrženi lze každou další informaci, dopíší-li velmi dobře známé firmě James W. Good & Co., Ashland, Wis. Lidé ti mají zásobu informací pro vhodné lidi. 38-tf

TISÍCE LIDÍ UMÍRÁ

na žaludeční nemoce. Znečištění krve, revmatismus a jiné krevní nemoce mají původ od špatného zažívání. Letní horko seslabuje tělo, které posilníte, když budete pravidelně užívati Coloradské Medové Léčivé Hořké Víno. Čtěte, co píše p. J. V. Satra, Kilgore, Neb.: "Medové Žaludeční Hořké Víno jest ten nejlepší lék, který se mi osvědčil a delším užíváním nabudu úplného zdraví. Jest to ten nejlepší silitel těla." Pište si pro bedníčku 12 láhví za $3.00, jež přímo zašle vyrabitel A. V. KOUBA, 2819 Larimer St., Denver, Colo.

Dr. F. H. Kučera

Český lékař a ranhojič

VE VERDIGRE, NEB.

V každé době a do okolí jede na zavolání. 39tf

Farmerský telefon v úřadovně.

Jest hotov posloužiti krajanům!

Kotěra & Sloup

vlastní rozsáhlý obchod

grocerní a železářský

v čís. 1261 So. 16. Str., Omaha.

Na skladě mají vždy znamenitou grocerii a různě importované nakládané zvláštnosti. Čerstvou zeleninu pečivo, z farmy čerstvé máslo a vejce obdržíte u nás každý den. Zboží na požádání se dováží.

Tel. Douglas 5573. 43-tf

Fred Brodegaard & Co.,

Spolehlivý závod

hodinářský a zlatnický

(U KORUNY)

115 South 16th Street. 45tf Omaha, Nebr.

TELEFONY: Bell, Doug. 3062. Automatic A-2062

Piana na mírné splátky!

Jsou to piana zaručená. Šestatřicet let v obchodu s piany je rekord

A. HOSPE CO., Omaha, Nebr.

Doporučujeme HOSPEOVA PIANA.

Jsou zhotovena z Walnut oak aneb mahagonu. Pěkná dečka na každém.

Mírné měsíční splátky, anebo za hotové.

Obehraní piana a varhany velmi lacino. Dopište si o katalog a ceník. 43-tf

A. HOSPE CO.

1513 Douglas ulce. OMAHA, NEB.

Dobré pivo jest lék

Plzeňské pivo v láhvích

z pivovaru

FREMONT BRW'G CO.

FREMONT, NEB.

Jest vařeno z nejlepšího sladu a z českého chmele. Toto pivo obsahuje pouze tři procenta lihu a proto jest všeobecně oblíbené a odporučené lékaři. Pakli se chcete posilnit, objednejte si je! 47

JOSEF KAVAN.

pozemkový a pojišťující jednatel.

má vždy po ruce výběr majetku v Omaze a okolí. Omaha. — Pro ty, kteří kupují majetek na výdělek, má vždy zvláštní bargain po ruce. Chcete-li koupit, nebo prodáte jej na-rychlo, jakož i pojišťujete li pojistky proti ohni. Má státní povolení, které jej opravňuje, aby jako jednatel pro cizozemské pojišťující obchody ve státě Jest jednatelem STATE INSURANCE CO. (Omaha), jehož 3 miliónových pojistného jmění společnosti proti ohni. Potřebujete li pojistný proti ohni, nebo li majetek na prodej, neb chcete li koupiti majetek, obraťte se na 31tf

JOSEPH KAVAN, 2709 South 13th Street, OMAHA, NEBRASKA.